

συνεστάθησαν Σχολαί ἐν Κοντοσκαλίῳ, Βλάγκᾳ, Ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ τῆς Καρραμανίας, Ἰψωμαθείοις, Ἐδινῶ-καποῦ, Ἐγρί-καποῦ, Καντζερ-λῆ, Ἀραμπατζῆ, Μειδάνῃ, ἐνορία ἁγίου Γεωργίου, Σαρμασίικῃ, Σαλμά-τομπρούκᾳ, Διπλοκειονίῳ (Μπεσίκ-τασι) καὶ Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου¹. Τῆς ἐν Νεοχωρίῳ Σχολῆς προέστησαν οἱ ἐξῆς: Δοσίθεος (1764—1777), Θεόδουλος (1777), Ἰωάννης (1778), Δαμιῆλ (1783), Διονύ-σιος (1784), Γρηγόριος (1786), Γεώργιος (1790), Σαμουήλ (1792), Στέφανος (1792), Νεόφυτος (1793), Θεοδόσιος (1795), Ζαγοραΐης τις (1797), Μανουήλ (1798) μεθ' ὑποδιδασκάλου, Ἰωάννης (1806), Γεράσιμος (1808), Μελέτιος (1808), Παρθένιος (1816), Θεοδώρι-τος (1817), Ἰωάννης ὁ ἐκ Σύμης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχαήλ (1817), Ἀπόστολος (1831), Δημητρακόπουλος (1848)² τῷ δὲ 1785—1804 αὐτόθι ὑφίσταντο δύο Σχολαί, Ἑλληνικὴ καὶ κοινὴ³.

Ἐν δὲ Θεραπειοῖς τοῦ Βοσπόρου τῷ 1802 ἢ 1804 συνέστη ἐπι-μελεΐα τοῦ φιλογενεσάτου Δημητρίου τοῦ Μουρούζη Ἑλληνικὴ Σχολή, ἧς προέστη Γεώργιος Στεφάνου ὁ Θεραπειανὸς μαθητῆς Νικολάου Κριτίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ Σχολὴ ἔδριθε μαθητῶν καὶ μά-λιστᾳ ἐκ Πελοποννήσου, πατριωτῶν Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἀπελθόντα δ' εἰς τὰς Ἡγεμονίας (1810 ἢ 1812) τὸν Σχολάρχην Γεώργιον δι-εδέξατο ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος Ἰω. Ῥαδινὸς, Θεραπειανὸς, ὁ ὕστερον ἐν Πάτραις γυμνασιάρχης καὶ τὸν Ἡρόδοτον εἰς τὴν κα-θομιλουμένην μεταφράσας. Τοῦτον διεδέξατο Ζαχαρίας ὁ Αἰνιῶν, πρεσβύτερος, οὗ οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐδίδασκον ἰδιαίτερος ἐν οἴκοις εὐγενῶν⁴. Τὸν Ζαχαριῶν διεδέξατο μαθητῆς τις Παναγιώτου Παλαμᾶ ἐκ Με-σσολογίου κατὰ τὸ 1821⁵. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ διαλιποῦσα τῶν πε-

(1) Σ. Ἄρ.

(2) Σ. Ἄρ.

(3) Σ. Ἄρ.

(4) Ὁ μὲν Γεώργιος ἐγένετο διδάσκαλος τῶν υἱῶν Κωνσταντίνου Ἀλε-ξάνδρου Μουρούζη τοῦ ὡς μεγάλου Διερμηνέως κατατομηθέντος τῷ 1824, συγγράφας Γραμματικὴν Ἀριάνην ἐπιγραφομένην. (Βρετοῦ Β', ἀρ. 582). Ὁ δὲ Χριστόδουλος ἐπίσης ἐγένετο διδάσκαλος Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου γαμβροῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μουρούζη. Σημ. Ἰω. Πρωτοῦ Θεραπειανοῦ.

(5) Ἴσως ὁ Κωνσταντῖνος Ψωμάκης, ἑλληνιστῆς ἔξοχος ἐπιστατῆς τῆς